

...Drie wijzen op pad...

*Driekoningen, driekoningen
Geef mij een nieuwe hoed
Mijn oude is versleten
Mijn moeder mag het niet weten
Mijn vader heeft het geld op de rooster geteld.*

Ja, we zullen ze dit coronajaar tijdens de kerstvakantie wel missen zeker, in onze straten... Groepjes kinderen, verkleed als koningen, magiërs, wijzen of hoe je ze ook noemen wil.

Ja, zij zullen ze wel missen, onze oudjes, afgezonderd of noem het 'afgeschermd achter glas van vensters' in onze woonzorgcentra... uitkijkend naar dat jaarlijkse bezoek van al die Gaspars, Melchiors en Balthazars... verkleed in oud vestimentair, of gewoon enkele dekens en soms wel eens een gouden kroontje (zij het dan in blinkend karton) of met dito oude hoed en gewapend met een mandje of zak die ruim genoeg zijn om hun zangtalenten beloofd te weten met wat snoep of enkele euro's. Want zo'n ijverige koningen, wat zeg ik, 'wijzen' stuur je toch niet verder op pad met enkele 'kopertjes' hé...

Drie koningen, drie koningen... Wijzen op pad, iets van alle tijden?

Zo ook gingen Wijzen uit het Oosten op weg, volgden het licht van een ster, zoekend naar de pasgeboren Koning der Joden. Steunend op menselijke wijsheid, gingen zij eerst naar Jeruzalem en ontmoetten er koning Herodes en de Hogepriesters en Schriftgeleerden. Dezen voelden zich één voor één bedreigd in hun comfortabele en verzekerde bestaan, in hun macht en privileges. In deze nieuwe pasgeboren koning zagen zij eerder een indringer, een vijand waartegen zij zich moesten verdedigen. **Wie mensen doet huilen, moet inderdaad wel bang zijn voor een glimlach, als is die nog zo zwak als van een pasgeboren kind.**

Maar de tocht van de Wijzen ging verder, naar Betlehem dit maal. Steeds volgden zij de ster als wegwijzer, tot zij tot overgrote vreugde het kind vonden. Het kind dat aan de wereld tot op de dag van vandaag een nieuw gelaat zou geven. Op hun knieën neervallend betuigden zij het hun hulde. Ga gerust maar eens kijken bij de kribbe in een van onze kerken.

Toegegeven, het lijkt allemaal precies een sprookje te zijn. Nochtans is het verhaal van de aanbidding der Wijzen niet zomaar een of ander pittoresk tafereeltje, dat wil ontroeren of een verhaal dat ons enige geschiedkundige feiten wil aan de hand doen. Nee, niets van dat allemaal. Wat wij met het verhaal van de drie Wijzen vernemen, is wie Jezus van Nazareth is, en hoe mensen reageren op zijn komst. En omdat het verhaal van Jezus' Openbaring aan ons mensen niet af is, richt het tot ons de vraag in hoeverre wij vandaag de 'ster' zoeken en in hoeverre wijzelf 'ster' zijn voor zoekende medemensen, mensen op de vlucht voor oorlog en geweld, mensen die een 'thuis' een plaats zoeken waar ook zij gelukkig kunnen leven...

De menswording van Jezus mag ons, net als de Wijzen, met grote vreugde vervullen, maar tegelijk nodigt zij uit tot een houding, die daadwerkelijk wil meebouwen aan een Rijk van Vrede! Een wereld waarin liefde, teken van Gods mens geworden liefde de kiem wordt van het menselijke met elkaar begaan zijn. Meer dan actueel toch?

Een vraag die wij ons vandaag wellicht moeten stellen is, hoe wij mensen nu tot een ontmoeting, een ervaring van Gods nabijheid komen? Hoe wordt dat verhaal van de drie Wijzen voor elk van ons nu concreet, actueel?... De personages uit het verhaal van de drie Wijzen zijn zo diepmenselijk, dat wij ze terug kunnen vinden in ons eigen leven, in het menselijk optreden van alle tijden.

Centraal staan de Wijzen uit het Oosten, die open staan voor het leven en bereid zijn nog iets bij te leren. Ze zagen de ster, hebben daarbij de ervaring dat het om 'iets' speciaals gaat en ze willen er meer over weten. Ze gaan op zoek, stoten daartoe over grenzen heen een onbekende toekomst tegemoet.

Wat een avonturiers denk je misschien bij jezelf, die zich daarbij nog lieten leiden door een maar al té vaag oriëntatiepunt. Begrijpelijk, doch de Wijzen hadden hun zekerheden -want het waren échte Wijzen- voor een keer laten varen, en hebben zich laten leiden door iets hogerop, een licht, en niet zo maar een licht. Zij zochten een zin voor hun leven, een levensvervulling en dat niet in het vastgeroeste rollenpatroon en de plannen en voorstellingen die daaruit voortvloeien.

Zo'n zoektocht ondernemen, brengt ook tegenslag en onbegrip, ontgoocheling en tegenwerking met zich mee. Er is heel wat levenswijsheid nodig, moed en vertrouwen om de weg tot het einde toe te volgen. Maar niemand gaat alleen zijn levensweg. Mensen helpen en steunen mensen toch?...

Weet je, vooraleer de Wijzen het Kind, de Messias vonden, ging de ster verduisteren en deden ze in Jeruzalem een ontgoocheling op want de nieuwgeboren koning was níét te vinden in de koningsstad Jeruzalem! Pas wanneer ze terug op weg gingen naar Betlehem, weg van koninklijke pracht en praal, steeds dichterbij naar het kleine, het eenvoudige, werd de ster terug zichtbaar en werd hun verlangen uiteindelijk gerealiseerd, de ontmoeting met het ware Leven! En ze aanbaden God, die met hen in contact kwam, niet in het ophefmakende, maar temidden van een heel gewone omgeving, klein, nederig.

Die Godservaring doorheen het kind in de kribbe, bleef echter niet duren. De Wijzen gingen terug op weg, getekend door hun ontmoeting. Ze waren àndere mensen geworden. En sindsdien worden mensen, worden ook wij, uitgenodigd ons te bekleden met hoop, geloof en liefde om het gure weer en de eventuele mist en duisternis van deze wereld te trotseren; vol moed op weg te gaan zoals de Wijzen, naar de 'ster' van de diepe levensvreugde.

Misschien dat dan op een bepaalde dag, op een bepaald uur, het licht van dat Kind voor ons ook terug een kracht wordt. Een licht dat heller is dan het duister diep in ons en rondom ons, sterker dan de duistere machten in de wereld. Een licht als een stralende ster, die verlicht en leidt; een rijkdom waaruit we kunnen verder op weg gaan of op terugvallen als nood en dorheid ons leven vervlakken.

En of dat verhaal van de drie Wijzen, koningen of magiërs nu wel écht zo gebeurd is?... Wel geloof me vrij, het gebeurt sindsdien voortdurend...

pastoor Stani Schoonheere